

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/160/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011341
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011341.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/X, D. E., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 05.08.2025, č. k. 108PP/32/2025-33, na neverejnom zasadnutí konanom 23.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje a vec sa vracia súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 05.08.2025, č. k. 108PP/32/2025-33, podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo 16.09.2021, sp. zn. 2T/51/2021, právoplatným 16.09.2021 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 20.06.2018, sp. zn. 2T/63/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 14.11.2018, sp. zn. 2To/88/2018.

2. Zamietnutie návrhu okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery postupne uložených trestov, splnil aj prvú materiálnu podmienku - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, avšak nebola splnená druhá materiálna podmienka – dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po podmienenom prepustení.

3. Okresný súd považoval prvú materiálnu podmienku za splnenú, a to vzhľadom k hodnoteniu riaditeľa ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený je vo výkone trestu od 15.06.2021, pričom doposiaľ získal šesť disciplinárnych odmien, z ktorých väčšina (s výnimkou odmien z 05.02.2025 a 21.07.2025) súvisela s plnením pracovných povinností. Na základe získania jednej až dvoch disciplinárnych odmien ročne, a to pomerne homogénneho charakteru, nemožno automaticky dospieť k záveru, že odsúdený preukázal polepšenie v intenzite, ktorá by umožňovala kladne rozhodnúť o jeho návrhu, keďže odsúdený tým, že dodržiava ústavný poriadok a plní pracovné povinnosti nijako nevybočuje z radu síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. V kontexte hodnotenia prvej materiálnej podmienky okresný súd pozitívne vyhodnotil externé štúdium na strednej odbornej škole v odbore stolár, v rámci ktorého odsúdený dosahoval veľmi dobré výsledky, a prejavil aj záujem o ďalší rekvalifikačný kurz. Okresný súd tak dospel k záveru, že odsúdený svojím aktívnym prístupom k zvyšovaniu kvalifikácie (hoci štúdium zahájil až v roku, v ktorom splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie), vykonal čiastočnú sebareflexiu vo vzťahu k príčinám, ktoré mohli viesť k spáchaniu trestnej činnosti, a vzhľadom na dve disciplinárne odmeny prejavil aktívnu snahu o rozvoj osobnosti.

4. Avšak podľa okresného súdu nie je splnená druhá materiálna podmienka. Tento záver odôvodnil okresný súd tým, že odsúdený má vo veku 28 rokov evidovaných až šesť záznamov v registri trestov pre rôznorodú trestnú činnosť (neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla, poškodzovanie

cudzej veci, marenie výkonu úradného rozhodnutia, ublíženie na zdraví, krádež). Ako mladistvý bol okrem iného stíhaný pre zločin falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov. Opakovane mu boli ukladané podmienkové tresty odňatia slobody, ktoré však u neho nespĺnili žiadny prevýchočný účinok, a to nielen s ohľadom na počet odsúdení, ale aj skutočnosť, že odsúdený sa dopúšťal trestnej činnosti vo veľmi krátkych časových intervaloch počas pobytu na slobode, a to aj mimo územia Slovenskej republiky. Vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/63/2017 mu bol pôvodne uložený podmienkový trest, pričom však došlo k nariadeniu jeho výkonu práve z dôvodu, že sa v skúšobnej dobe dopustil marenia výkonu úradného rozhodnutia (vo veci Okresného súdu Topoľčany 1T/61/2019). Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov, ktorý mu bol uložený pre zločin vydieračský únos a zločin lúpež, ktorých sa dopustil 8. marca 2020, teda ani nie polroka po tom, čo mu uplynula skúšobná doba podmienkového odsúdenia vo veci sp. zn. 2T/63/2017. Odsúdený priložil k svojmu návrhu prísľub ubytovania a možného zamestnania po prepustení z výkonu trestu, uvedené vyhlásenia však súd nevyhodnotil ako inštitúty spôsobilé rozptýliť obavy z prípadného rizikového správania odsúdeného aj s poukazom na to, že odsúdený sa v uvedenom prostredí (a totožnej adrese) pohyboval už v období pred výkonom trestu. Odsúdený mal v minulosti viackrát možnosť preukázať, že predchádzajúce tresty mali na neho prevýchočný vplyv, k čomu však z jeho strany nedošlo, nakoľko sa opakovane dostal do rozporu so zákonom, a to vo veľmi krátkych časových intervaloch po sebe, navyše recidíva vykazovala jednoznačne stúpajúcu tendenciu závažnosti. Vychádzajúc z uvedených skutočností nemožno podľa súdu očakávať, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život. Hoci z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplynulo, že odsúdený verbalizuje kritický postoj k spáchanému skutku, tento možno v kontexte s menej priaznivou resocializačnou prognózou a rizikom recidívy odsúdeného hodnotiť len vo formálnej rovine. Resocializačná prognóza je menej priaznivá, a preto je u odsúdeného namieste zachovať ďalší prevýchočný a resocializačný proces v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

5. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

6. Zhlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Petra Rybanského (ďalej len obhajca) osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 17.09.2025.

6.1. Obhajca úvodom namietal prílišný formalizmus pri posudzovaní návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie, ktorý je v rozpore s účelom ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Citujúc rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2Tos/39/2020, zo 26.05.2020 uviedol, že „Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmienkovo prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmienkové prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu trestu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.“

6.2. V nadväznosti na uvedené poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého nepochybne vyplýva, že doteraz vykonaný trest v plnej miere postačuje k náprave odsúdeného. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nebol ani raz disciplinárne potrestaný, disciplinárne odmenený bol dokonca päťkrát. ÚVTOS hodnotí jeho správanie pozitívne a odporúča podmienkové prepustenie, keďže odsúdený v snahe resocializovať sa dodržiava základné hygienické návyky, zúčastňuje sa športových kolektívnych aktivít a vyhýba sa konfliktným situáciám. V tejto súvislosti považoval za nevyhnutné osobitne zdôrazniť iniciatívu zo strany odsúdeného, ktorého snahou je integrovať sa do prostredia, v ktorom sa dôsledne uplatňujú a dodržiavajú etické normy, čoho dôkazom je okrem iného i to, že z jeho vlastnej vôle venuje väčšinu času vzdelávaniu, dokonca sa zapojil do riadneho vzdelávacieho procesu. Medzi najčastejšie aktivity odsúdeného patrí čítanie dostupnej literatúry, tlače, sledovanie televíznych a rozhlasových vysielaní, a to všetko s cieľom rozšírenia si všeobecných, ale aj odborných poznatkov. Tiež vyplynulo, že odsúdený je študentom prvého ročníka externého štúdia na Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Trnave v odbore stolár, kde vďaka svojej vytrvalostnej príprave dosahuje výborné výsledky.

6.3. Vzhľadom na uvedené je zrejme, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a je u neho vytvorený predpoklad na to, že v budúcnosti povedie riadny život, keďže svojím konaním jednoznačne preukazuje ambíciu vedúcu k zmene životného smerovania.

6.4. Obhajca citujúc rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Urtos/5/2021 z 25.08. 2021: „Pokiaľ ide o dve tzv. materiálne podmienky pre podmienené prepustenie, ktoré musia byť splnené súčasne (plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), základným významným dôkazným podkladom je hodnotiacu správu ústavu (resp. i viacerých ústavov) na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom (ktorých) vykonával doposiaľ posudzovaný trest,...“ argumentoval, že pre posúdenie splnenia materiálnych predpokladov na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné primárne zohľadniť hodnotiacu správu ÚVTOS, keďže jej obsahom sú aktuálne špecifikácie ohľadom resocializácie a doterajšieho správania sa odsúdeného, ktoré indikujú či je odsúdený schopný po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť svoj život riadne.

6.5. V tejto súvislosti zdôraznil, že odsúdený na základe hodnotení riaditeľa v dostatočnej miere pochopil svoje konanie a taktiež pochopil správne spôsoby ako viesť ďalší život na slobode a viac sa nedopúšťať žiadnej trestnej činnosti. Je preto povinnosťou súdu, aby tieto skutočnosti v zmysle ustálenej súdnej praxe náležite zohľadnil na účely preukázania splnenia materiálnych podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (!)

6.6. V ďalšom obhajca namietal záver okresného súdu, že aj keď odsúdený dodržiava ústavný poriadok a plní pracovné povinnosti nijako nevybočuje z radu priemerných väzňov, navyše odmeny, ktoré odsúdený získal sú pomerne homogénneho charakteru. V tejto súvislosti platí, že jedna z okolností, ktorá slúži na preukázanie splnenia podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie. Ani pri najväčšej snahe nemožno pri spravodlivom posudzovaní žiadosti odsúdeného prijať záver okresného súdu, aby bolo odsúdenému pričítané na ľarchu to, že odmeny, ktoré získal sú prevažne homogénneho charakteru. Uvedené, naopak, preukazuje a potvrdzuje to, že odsúdený dlhodobo prejavuje konzistentný a stabilný prístup k plneniu svojich povinností. Ak by mala byť v teoretickej rovine aplikovaná predmetná úvaha súdu, je nutné konštatovať, že by za žiadnych okolností nebolo objektívne možné žiadnym spôsobom preukázať splnenie predmetnej materiálnej podmienky, keďže žiadnym iným spôsobom nie je v prípade odsúdeného možné preukázať polepšenie (!).

6.7. Obhajca poukázal na príslušnú judikatúru. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 296/2024 z 22.10.2024: „Z Trestného zákona (§ 66 a nasl.) možno vyvodit' tri podmienky podmieneného prepustenia, a to ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonanie potrebnej časti uloženého trestu. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odňatia slobody odsúdený trest vykonáva. Pre účely preskúmania, či sú splnené prvé dve podmienky, je nevyhnutné, aby si všeobecné súdy zabezpečili dostatok podkladov, z ktorých by bolo možné čo s najväčšou mierou pravdepodobnosti usúdiť, či doterajší výkon trestu splnil svoj účel. Pokiaľ všeobecné súdy túto povinnosť nespĺnia alebo ak zistené relevantné skutočnosti riadne nezohľadnia, môžu porušiť právo odsúdeného na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.“ Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 154/09 z 10.11.2009: „Ústavný súd konštatuje, že všeobecný súd rozhodujúci o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedú do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia.“ Opätovne poukázal na to, že v prípade odsúdeného sú jednoznačne splnené obe materiálne podmienky slúžiace ako predpoklad na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

6.8. V ďalšom obhajca odmietol záver okresného súdu o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život, odkazujúc pritom na jeho predchádzajúce trestné odsúdenia. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 523/2024 z 19.12.2024: „Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia v spojení s uznesením okresného súdu dospel k záveru, že konajúce súdy nerozhodli na základe komplexného posúdenia všetkých relevantných okolností. Okresný súd pri konštatovaní, že sťažovateľ nespĺnil druhú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia, vychádzal prakticky výlučne zo skutočností tvoriacich trestnú minulosť sťažovateľa, pričom opomenul vyhodnotiť relevantné námietky sťažovateľa vzťahujúce sa na jeho prítomnosť a okolnosti, ktoré môžu byť relevantnými faktormi pre predpoklad o možnosti sťažovateľa viesť riadny život na slobode.“ Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Urtos/2/2025 z 05.03.2025: „Vyššie uvedené vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. III. ÚS 14/2025 zo 16. januára 2025 konštatoval, že predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Ústavný súd

tým zdôraznil, že pri hodnotení perspektívy resocializácie obvineného je potrebné zohľadniť aj ďalšie relevantné faktory, najmä jeho správanie po spáchaní trestného činu, prejavenu snahu o nápravu, osobnostné charakteristiky či sociálne väzby. Na prognózu vedenia riadneho života odsúdeného v budúcnosti je preto potrebné nazerať komplexne, nielen so selektívnym zameraním na trestnú minulosť.“ Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 250/2023 z 18.07.2023: “Predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti však nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy aj prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia.“ S odkazom na dlhodobú ustálenú rozhodovaciu prax, nemožno posudzovať predpoklad vedenia riadneho života výlučne so selektívnym zameraním na trestnú minulosť odsúdeného. Súd má v prípade odsúdeného a v súlade so súdnou praxou nazerať na predmetný predpoklad komplexne, zohľadňujúc celý rad relevantných skutočností ako sú osobné charakteristiky, prejavenu snahu o nápravu, správanie odsúdeného a jeho prejavenu sociálne väzby.

6.9. Posúdenie žiadosti odsúdeného s odkazom na uvedené javí ako príliš formalistické; nemožno totiž podľa názoru obhajcu ako rozhodujúce kritérium formalisticky poňmať trestnú minulosť odsúdeného, odkazujúc pritom na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dostal do rozporu so zákonom vo veľmi krátkych časových intervaloch. Ak by mala byť vo všeobecnosti aplikovaná predmetná úvaha súdu, došlo by k úplnému zmareniu účelu ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, keďže primárnym úmyslom zákonodarcu bolo de facto motivovať odsúdeného k tomu, aby mal v budúcom živote legitímnu šancu na nápravu, riadne sa poučiac zo svojho predchádzajúceho konania a uvedomujúc si jeho dôsledky. V tejto súvislosti je zrejmé, že odsúdený svojim správaním a svojimi ambíciami, ktoré podporuje štúdiom preukazuje dostatočnú sebareflexiu vedúcu k zmene jeho životného smerovania. Skutočnosti nepochybne vypovedajú o náprave odsúdeného a negatívnom postoji k páchanej trestnej činnosti; sú bez najmenších pochybností splnením cieľa ako aj účelu trestu, ktorý má okrem iného plniť najmä preventívnu funkciu a odradiť od páchania ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený zjavne pochopil nesprávnosť svojho správania a príkladne sa učí správne mu rešpektovaniu spoločnosti. Nie je preto možné formalisticky uzavrieť, že odsúdený nepovedie riadny život. Preto je potrebné návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia a slobody označiť ako plne legitímny a dôvodný.

6.10. Uviedol, že pri posúdení predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti je ďalej potrebné náležitým spôsobom zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu ocitol (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022, ZNaU č. 21/2022). Je nutné uzavrieť, že okresný súd sa v rámci odôvodnenia napádaného rozhodnutia nedostatočným spôsobom vysporiadal so zásadnými skutočnosťami. Napádané rozhodnutie je preto nutné označiť za trpiace nedostatkom odôvodnenia, čo ho činí neudržateľným. K obligátnym náležitostiam rozhodnutí je riadne odôvodnenie; odkazujúc na ustanovenie § 176 ods. 2 Trestného poriadku platí, že: „V odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové tvrdenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.“ Pri prísnejšej formálnej optike by sme mohli takéto odôvodnenie vnímať ako porušenie práva na spravodlivý proces garantovaného Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46), ako aj medzinárodnými zmluvami. Súčasťou práva na spravodlivý proces je také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď na všetky otázky dôležité pre rozhodnutie vo veci. OČTK sa v odôvodnení rozhodnutia musí v súlade s ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku náležite vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré považuje za dokázané, uviesť konkrétne dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Je zrejmé, že o prezentovaných skutkových okolnostiach, resp. záveroch uvedených v napádanom rozhodnutí sú založené natoľko závažné dôvodné pochybnosti, a to najmä z už vyššie uvedených dôvodov. Procesné nedostatky plynúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu a ako i jeho nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, zakladajú neudržateľnosť napádaného rozhodnutia. Tento nedostatok nemôže za žiadnych okolností zohrať ani množstvo teoretických úvah prvostupňového súdu, ak ich neaplikuje na zistený skutkový stav.

6.11. V tomto smere je napádané rozhodnutie nutné označiť za skutkovo a právne nedostatočne odôvodnené, čo zakladá jeho vadu nepreskúmateľnosti, čím napĺňa znaky arbitrárnosti. S odkazom na uvedené je potrebné osobitne poukázať na zázemie so zabezpečenými podmienkami, ktorým odsúdený v komparácii s inými odsúdenými disponuje. Vzhľadom na to, že odsúdený vyrastal v úplnej rodine, je bez najmenších pochybností nutné označiť podmienky pripravené pre odsúdeného po podmiennečnom prepustení z VTOS za ukážkové, poskytujúce odsúdenému všetky predpoklady, aby mohol viesť riadny život. V tejto súvislosti je taktiež potrebné odmietnuť záver okresného súdu, že návrat do toho istého prostredia (rodičovského domu!) by mal vzbudiť pochybnosti o budúcom vedení riadneho života. Odsúdený opakovane deklaroval, že je najmä pripravený pomáhať matke, ktorá po strate manžela (otca odsúdeného) počas výkonu trestu odňatia slobody by predovšetkým ocenila pomoc od odsúdeného a zároveň je dostatočnou zárukou k tomu, aby dohliadla na vedenie riadneho života po podmiennečnom prepustení.

6.12. Zhrnul, že náprava odsúdeného je bez akejkoľvek pochybnosti preukázaná, keďže význam výchovy v účele trestu dospelého páchatela je chápaný ako pôsobenie na procesy ľudského učenia a socializácie s cieľom premeny človeka zo všetkých stránok.

6.13. V rámci konečného návrhu obhajca v menej odsúdeného žiadal, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie v celom rozsahu vyhovie.

7. Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti do konania neverejného zasadnutia bližšie nevyjadril.

8. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 24.09.2025.

9. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

10. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

11. Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

12. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia krajský súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď okresný súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

13. V ďalšom krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odsúdený vykonáva postupne uložené a nariadené tresty odňatia slobody, konkrétne:

- trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 21.12.2020, sp. zn. 1T/61/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 06.05.2021, p. zn. 4To/16/2021, ktorý vykonával od 15.06.2021 do 15.02.2022,

- úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona a iné, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo 16.09.2021, sp. zn. 2T/51/2021, právoplatným 16.09.2021, a ktorý vykonáva od 15.02.2022 s predpokladaným koncom 09.05.2027,

- a trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 20.06.2018, sp. zn. 2T/63/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 14.11.2018, sp. zn. 2To/88/2018, a ktorý bude vykonávať od 09.05.2027 s predpokladaným koncom výkonu 09.09.2027.

14. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený ju splnil, nakoľko vykonal pomernú časť z uložených trestov, konkrétne jeden trest vykonal už celý, 2/3 zo zločinu a 1/2 z prečinu v zmysle § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Nakoniec táto okolnosť sporná nebola.

15. Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, túto možno aj podľa názoru krajského súdu považovať za splnenú. Na podklade hodnotenia odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, kde je po prvýkrát (vzhľadom na výkon postupne uložených a nariadených trestov), možno u neho konštatovať dostatočnú mieru jeho polepšenia aj podľa názoru krajského súdu.

16. Vo vzťahu k splneniu druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré sa viažu k prognóze ďalšieho vedenia života odsúdeného v prípade jeho podmiennečného prepustenia, krajský súd uvádza, že záver okresného súdu o jej nesplnení považuje za predčasný.

17. Na účely preskúmania druhej materiálnej podmienky okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na vek odsúdeného – 28 rokov a jeho odpis registra trestov, teda že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom poukázal na druhy ukladaných trestov, a tiež zohľadnil charakter trestnej činnosti, za ktorú si aktuálne odpykáva tresty odňatia slobody.

18. Krajský súd sa preto stotožnil so sťažnostnými námietkami odsúdeného, že rozhodnutie okresného súdu je založené vo svojej podstate na jeho trestnej minulosti, pričom v ňom absentuje relevantné vysporiadanie sa s okolnosťami týkajúcimi sa posúdenia zákonnej podmienky, či v budúcnosti povedie riadny život. Predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti však nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy aj prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného.

19. V tomto načrtnutom kontexte krajský súd uvádza, že úvahy okresného súdu o osobe odsúdeného v kontexte jeho trestnej minulosti, síce majú relevanciu pri skúmaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak prognózu vedenia riadneho života nie je možné usudzovať výlučne na základe toho, aký trestný čin odsúdený spáchal, akým spôsobom a aký trest zaň dostal bez zasadenia do konkrétneho kontextu kriminálneho života odsúdeného (ako napr. vek odsúdeného, frekvencia páchania trestnej činnosti, časové odstupy medzi trestnou činnosťou, jej závažnosť, charakter, gradácia, okolnosti spáchania trestnej činnosti a iné). Len poukázanie na povahu spáchaného trestného činu nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri skúmaní tohto zákonného predpokladu je potrebné zamerať sa aj na zodpovedanie otázky, aký vplyv mal na odsúdeného doterajší výkon trestu odňatia slobody a v tomto smere i na to, či čiastočný výkon tohto trestu mal na neho dostatočne silný prevýchovný účinok, ktorý odôvodňuje predpoklad vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení. Význam

má aj podľa možnosti čo najúplnejšia identifikácia osobných či sociálnych podmienok, ktoré má odsúdený vytvorené na prechod do bežného života, a či tieto v individuálnych okolnostiach danej veci etablojú dostatočný predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti (viď nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 250/2023).

Keďže odsúdený v rámci svojej kriminálnej anamnézy páchal rôznorodú trestnú činnosť, bude potrebné zistiť, čo urobil odsúdený vo výkone trestu preto, aby už nepáchal trestnú činnosť, teda či platí ponuka prisľúbeného zamestnania, aby mal zabezpečený legálny príjem, keďže i v minulosti pracoval, no napriek tomu siahol na cudzí majetok bez oprávnenia, tento i poškodzoval a neoprávnene užíval, ako pracuje na svojom disrešpekte k súdnym rozhodnutiam, keďže maril výkon súdneho rozhodnutia a podobne. V tejto spojitosti bude potrebné podrobnejšie rozobrať tiež resocializačnú prognózu odsúdeného, riziko recidívy a tiež predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Súčasne bude okresný súd povinný zohľadniť povahu trestných činov, za spáchanie ktorých si odsúdený aktuálne odpykáva nepodmienečné tresty a zaradenie odsúdeného nielen do konkrétneho ústavu na výkon trestu, ale i do diferenciacnej skupiny. Vysporiadanie sa s tými skutočnosťami je pre rozhodnutie vo veci podstatné, pretože sú konečným výsledkom hodnotenia odsúdeného predikujúcim potencionalnu recidívu trestnej činnosti odsúdeného v prípade jeho podmiennečného prepustenia, avšak súčasne nie jeho nebezpečnosť pre spoločnosť.

20. Na dôvažok odsúdený dôvodne namietal, že u neho bolo potrebné zohľadniť, že je vo výkone trestu prvýkrát. Na tomto mieste sa ale zároveň žiada doplniť, že ani osoba, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát ako odsúdený (keďže u neho sa jedná o výkon postupne uložených trestov), nemá automaticky nárok na to, aby bola podmiennečne prepustená. Rovnako je potrebné striktné individuálne preskúmať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok a pokiaľ sa dospeje k záveru, že riziko recidívy je u takejto osoby príliš vysoké, nemôže byť pre absenciu druhej materiálnej podmienky podmiennečne prepustená.

21. Podľa názoru krajského súdu okresný súd nezisťoval výsluchom odsúdeného ani ďalšie skutočnosti, ktoré v súvislosti s predmetným rozhodovaním majú svoju relevanciu, napr. z čoho by odsúdený žil – v tejto spojitosti bude potrebné preveriť ponuku zamestnania – či stále platí, či má nejaké sociálne, rodinné zázemie a iné faktory, prípadne ako sa tieto zmenili, ktoré by v konečnom dôsledku mohli umožniť jeho úspešnú integráciu do spoločnosti a zavŕšiť proces jeho resocializácie. Súčasne bude nevyhnutné, pokiaľ ide o zabezpečené bývanie, preveriť skutočnosť, komu patrí nehnuteľnosť, v ktorej by odsúdený býval po jeho podmiennečnom prepustení, nakoľko súčasťou spisového materiálu nie je list vlastníctva. Okrem toho okresný súd bude povinný v rámci posudzovania druhej materiálnej podmienky sa vysporiadať s motiváciou odsúdeného viesť riadny život v rámci podmiennečného prepustenia z dôvodu potreby pomoci matke (vzhladom na úmrtie otca).

22. Krajskému súdu sa tak nateraz javí, že okresný súd svoje závery o nesplnení druhej materiálnej podmienky u odsúdeného postavil výhradne len na predošlej trestnej minulosti odsúdeného bez zhodnotenia ďalších relevantných skutočností rozvedených vyššie v texte, čo je neprípustné.

23. Úplným záverom krajský súd pripomína, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmiennečne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

24. Z prezentovaných dôvodov krajský súd považoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, čo ho viedlo k tomu, že napadnuté uznesenie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu aby o nej znovu konal a rozhodol.

25. Pokiaľ ide o sťažnostnú argumentáciu odsúdeného, k tejto je podľa názoru krajského súdu nateraz predčasné sa vyjadrovať z dôvodov vyššie rozvinutých. Táto sa stala súčasťou jeho obrany, ktorú bude povinný v ďalšom konaní okresný súd zohľadniť a vysporiadať sa s ňou.

26. Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude zaktualizovať si hodnotenie riaditeľa ÚVTOS na odsúdeného, prípadne vykonať aj iné dôkazy (či už v rozsahu návrhov strán alebo tých, ktoré sám bude považovať za potrebné vykonať), predovšetkým preveriť a následne opätovne preskúmať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a podľa vyššie uvedených kritérií sa riadne vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré majú relevantný vplyv na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.